

2026

č. 6

Plaváček

Nezapomeň!

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 5. srpna od 17:00 v zahradní restauraci Na Vinici na Malvazinkách

Zápis

Těšili jsme se na koupání v bazénu, ale v tom dešti se nám kromě Reypa nechtělo. Místo toho jsme jedli a pili z množství lahůdek, které **Kačka** s **Lenkou** pro nás připravili. Přípravili to pro čtrnáct lidí, ale sešlo se nás jen sedm: **Kačka, Pegas, Pirilík, Mahdí, Pacík, Zbyněk** a **Reyp.** A k velké radosti se k nám připojila **Lenka**, která ovšem pořád něco nosila na stůl. A pak se schůzky po telefonu zúčastnili i **Pulec** a **Plavec**. Takže to bylo zase prima.

Omluvenky

Bohužel se musím ze schůzky u **Kačky** omluvit. Jedeme s Magdou v sobotu na 14 dní na mlejn do Hroubovic, kde nám bylo příbuzenstvem určeno mnoho úkolů, dozor nad řemeslníky, hlídání dvou koček a další. Magda tam nemůže být sama a je to asi 180 km. Tak až příště a užijte si to! **Zub**

Tak jsem se z Plaváčka (děkuji mocrát!) dozvěděl, že červencová schůzka bude 1. 7. u **Kačky** (trochu jsem to tušil, alespoň co se datumu týče). Protože o svých prázdninových aktivitách nerozhoduji já, musím jet v té době do Poděbradů (samozřejmě, že jedu rád, rozumíte!) Až se budete koupat ve Všenorech, budu se koupat v Poděbradech. Vzpomeňte na mě, prosím! Takže Ahoj! **Pulec**

Ahoj, omlouvám se na dnešní schůzku u **Kačky**, těšil jsem se na koupání, ale včera mě začal bolet zub (8 LD), v pátek jdu na extrakci. Mějte příjemný večer i koupání. **Mahu**

Omlouvám se. Nejsem v Praze, ale na Vysočině. **Bob**

Asi dnes nepřijdu. Operovali mně pravou ruku a nemůžu nic dělat a mít to v klidu. Nic vážného spíš nepříjemného. Např. si utírat zadek levou rukou, **Cancidlo**

Omlouvám se, uvízl jsem. **Foky**

Zdravím fšechny. Mám zpomalený metabolismus i fšechno s tím související. Z toho důvodu se omlouvám, že jsem se na fčerejšek neomluvil.
Mail o středě u **Kačky** od 14 hodin (v Plaváčku jsem oznámení o středě automaticky přeskočil) mě umožnil kejvnout na pracovní schůzku ve středu ve večerních hodinách. Další opravný to změnil. Už se mi to nepodařilo změnit nebo zrušit. Bylo jich na mě víc a já tam byl potřebný. Ahoj a zase příště. **Yško**

Listárna

WOW! **Pacíku** a ostatním velký dík!!
BTW: Byl jsem s bratrem **Mukem** a **Sínem** a **Ježurou** a dalšími až na letní Skočce a nedojeté Jizeře v 1962 a s "veteránem" **Čamčou** a taky **Adamem.** Mým kormidelníkem jsi byl **Zbyňku** ty (Rackové) a **Mukův Yško** (Žraloci?), tábor vedl **Batul**. O detailech raději pomlčme, - ale škola života to byla, a jaká! Ale život mi pomalu ale jistě končí, a tak se ptám: Co zůstane? No přijeďte na Memoriál!
Pozdravujte **Kačku** ve Všenorech pro pravděpodobný případ, že to z Mníšku nestihnu.
555, **Hakim**

Doplňky

Smeták fotky mužstev z letního tábora na Skočce v roce 1959 z minulého čísla vylepšil a doplnil chybějící jména

Jespáci: zleva **Antonek, Smeták, Golfík, Bob, Kolumbkille, Loulín, Zub**

Žraloci: **Batul, Cancitko, Kačka, Mario, Foky, Florián, Čamča**

Wikingové: **Bobánek, Kotě, Anton, Fripi, Plaveček, Adam**

Rackové: **Jakub, Plavec, Rosťa, Kája, Kosťa, Loulínek, Yško**

Zleva: asi **Jakub, Zdeněk, Zub, Ludva, Plavec, Pegas**

Pětka na Skočce v zimě 1957/58, zleva 1. řada sedící: **Antonek, Adam, ?, ?, Kosťa, ?;** 2. řada sedící: **Foki, Mario, ?, ?, Smeták, ?, Kája, Bob;** stojící: **Zub, Batul, Bója, Kačka, Riki, Kotě, Ludva, Cancidlo, Švígo, Fripi, Pacík, Anton, Jakub, Golfík, Kušnička, Rosťa, Přemík, Pegas.**

Nadšení a radost z posádky jen čiší

Zpráva z pole

Nebude to o zemědělství, anobrž o softballu, tedy o současné ISBĚ.

Dobré zprávy – začala hrát skupina mladých, převážně študáků a roverů, většinou synové pětkařů plus pár přátel a pár otců, a na hru v zadním poli, ale i ve vnitřním, se dá dooost dobře koukat. Letos se trénovalo i přes zimu, a na hře je to vidět.

Obnovila se také po dlouhé době tradice zpráv z utkání, a mám za to, že si rádi počtou i otcové zakladatelé

Zdravím **Mahdí**

8.6. 2026

Ahoj,

V pondělí jsme odehráli vydařený zápas proti Ekonomu. Ze slušného výsledku 9:2 by se mohlo zdát, že jsme zápas suverénně ovládali od začátku do konce a nic zajímavého se nestalo, opak je však pravdou. Byl to zápas plný akce a nejednou i velmi rychlé reakce.

Bylo parné odpoledne, pár z nás se chvíli kochalo zápasem, který se hrál před námi, a říkali si, jak fajn je, že sami hrajeme až od půl osmé a na hřišti se úplně neupečeme. Kdo přišel dříve, mohl se posilnit třešněmi z Tropovy zahrádky, kdo až později, mohl dostat stejný doping, ale ze zahrádky od Badýse. Tímto děkujeme našim svačinovým sponzorům, bez kterých bychom byli včera minimálně o 15 % pomalejší a o 9 % méně úspěšní na pálce. Poslední poznámka, pískal nám Newman, který z toho vedra občas přestal dávat pozor, strike zóna byla lehce proměnlivá, Tomáš ji naštěstí asi v polovině zápasu věcnou poznámkou umravnil, a pak už to bylo lepší.

Ale teď už k zápasu, začali jsme v poli a na velkou podívanou se nemuselo dlouho čekat. Hned první míč zápasu prosvištěl po zemi kolem kruhu a všichni jsme začali upínat pozornost k outfieldu. Koďous (na dvojce) se však rozhodl, že tak jednoduché to s námi mít dneska nebudou, vrhnul se bleskovou rychlostí do strany a míč zastavil. Samotný Koďous byl překonáním vzdálenosti minimálně 2x jeho vlastní výšky jediným skokem tak v šoku, že out z toho nevyšel, ale běžec byl díky tomuto zákroku bezpečně zastaven na jedničce. Za frajerství se bohužel platí, a během svého zákroku Koďous nestihl vymyslet kam s jedním svým palcem, a utrpěl tak velice bolestivé válečné zranění, ale byl tak statečný, že o něm ani jeho spoluhráči zatím nevěděli. Hned při druhém míči zápasu byl Yrvel tak rozpumpovaný z Máňova skoku (kam se hrabe Váňův, opravdu kdo neviděl, neuvěří), že se při fly ballu (znovu na Koďouse) utrhl z jedničky a běžel po něm i přes to, že si Koďous naprosto po právu zařval a měl by ho v klidu v kapse. I přes lehkou kolizi jsme naštěstí out ze vzduchu uhráli. Soupeř usoudil, že musí změnit strategii, a rozhodl se pro útok do zadního pole, kde si je ve dvou hned po sobě jdoucích případech s přehledem vyhmátl Matěj na sedmičce. Abych to zkrátil, během první směny v poli jsme nepustili ani 1 bod, a na pálku jsme šli poměrně s klidnou hlavou. Pálku jsme nezačali příliš slavně dvěma outy u prvních dvou pálkařů, ale každý správný ISBAř ví, že na 2 outy se nejlíp hraje, a tak před koncem první směny připsali Dejv a Mišák a se dvěma body jsme se ujali vedení.

Do druhé směny jsme museli střídat, mládí odcházelo na koncerty, Koďousovi došel adrenalin a nemohl pomalu ani zvednout míč, takže nastoupil Zedon na devítku, Dejv se přesunul z trojky na dvojku, a na třetí metu přichází Pešek (který asi věděl, že na něj kouká Zorka přes kameru, protože se náramně snažil). Ve druhé směně je důležité zmínit Roberta (na spojce). Ani druhý člen legendární ISBA dvojice dvojka-spojka není včerejší a hned první míč vybral ze vzduchu, s druhým jim plány zhatil krásným příhozem na jedničku a druhým outem. I potom přes něj málokterý odpal prošel.

Dále to bodově vypadalo tak, že Ekonom zvládl protlačit 1 bod ve čtvrté a 1 bod v sedmé směně. Naopak my jsme doběhli 2krát ve třetím, 4krát ve čtvrtém díky Mišákově krásnému home runu položenému do rohu za devítku, a ještě jednou v páté směně. V sedmé už jsme na pálku ani nešli, ale určitě bychom tam posbírali další body. Od poloviny zápasu byli hoši z Ekonomu už dost nervózní, a tak se párkrát pokusili hádat, ale nebylo jim to proti našemu ledovému klidu nic platné.

Ale nebojte, bylo tam i pár zábavných chybiček, občas vlastních, třeba Yrvel zapomněl vystartovat z jedničky, když z ní byl tlačen dalším běžcem, nebo cizích, když byl Trop vyhlášen out na jedničce (viz příloha). Mezi zajímavé playe, které se u nás běžně nevidí, bych určitě zařadil i úspěšný run down mezi třetí a domácí metou. Je pravda, že nebyl úplně bezchybný, ale vyšlo to a příště už zaručeně bude úplně na jistotu.

No co vám budu povídat, i další směny byl ten zápas napínavej jak kšandy. Tomáš nadhazoval skvěle, Mišák chytal jako kdyby byl dvacátník, vnitřní pole stálo jako jeden muž, v podstatě neprůstřelné. A když už bylo náhodou prostřeleno nebo přestřeleno, tak byl připravený Trop na osmičce, kde s elegancí sobě vlastní chytí všechno, co mu přijde pod ruku, Matěj na sedmičce se svým tryskovým sprintem a raketovým příhozem a Zedon na devítce, který byl vždy přesně tam, kde měl být, a kryl všem záda. Ale to už by všechno bylo na moc dlouho.

A nelze toto shrnutí zakončit jinak než Peškovým opus magnum tohoto zápasu ze šestého inningu, kdy soupeř odpálil šlehu přímo proti Peškovi, který s klidem sobě vlastním míč zpracoval a byl z toho první out. Po úspěšném chycení míče však Pešek zvedl oči, za brýlemi se zajiskřilo. Vypadalo to jako by v tu chvíli náš třetí metař povyrostl alespoň o 5 cm, v očích mu plál oheň a bojový pokřik: "ISBINA do toho!" a s takovou jistotou jako by snad dopočítal i rychlost větru, odpor míčku a rychlost běžce marně se snažícího vrátit se přihodil na jedničku a připsal si tak první double play této sezóny.

Toť ode mě vše, mějte se krásně a ISBINĚ zdar!

Yrvel

15.6.

Ahoj 1SBAři,

v pondělí jsme odehráli zápas proti Čerčanům, kde jsme se znovu sešli v hojném počtu. Od začátku panovala skvělá nálada, kterou nemohlo nic zkazit. Dokonce na podívanou přijel i náš zraněný druhometař, Koďous, který jenom naší dobrou náladu potencoval.

Jakožto hosté jsme se hned po pozdravu vrhli na analýzu nadhazovače. Někteří byli překvapeni, že proti nám dnes nehrálo slavné duo Petr a Sváťa, nýbrž nadhazovač Milan a catcherka, která je v zápisu nazvaná jen: ♀. Tato změna Tempa (a to ve všech významech) vyvolala v dug-outu šuškání a jistý respekt/strach z toho, co nás na pálce čeká.

Hned v prvním inningu si čtyři pálkaři přičichli k Milanovým nadhozům. Robert, jakožto první pálkař, nastavil barel míči, ale bohužel byl z luftu vyoutován na spojce. Druhý šel na pálku Fedor, který se opřel do krásného nadhozu a poslal ho mezi osmičku a devítku. Protože je to rychlý a bystrý kluk, tak si všiml, že hráč na devítce není schopný míč zpacifikovat a tryskem doběhl až na 3. metu. Další jsem šel na pálku já. Milan byl očividně fascinován naším zapálením do hry a hned druhý nadhoz hodil do země a umožnil tak průběh Fedorovi. Moje pálka nedopadla slavně… prostál jsem krásný střeďák na plný stav. Mišák se pokusil neprostát, ale bohužel se pálka s míčem nestřetla. Do dug-outu jsme se vraceli naštvaní a trochu zaskočeni Milanovým stoupajícím nadhozem.

Na nadhoze nám začínal stát Fedor, který byl plný endorfinů a chtěl ukázat Čerčanům, že se taky umíme prát. Dva běžci se na mety dostali a pak šel na řadu Sváťa. Skvělý nadhoz obrátil na stejné místo jako Fedor předtím, a my v poli jsme jen mohli koukat, co bude. Najednou se, jak orel ze Středozemě, zjevil Pietro. V plném sprintu ladně polapil míč ze vzduchu. Celé pole vybuchlo v nadšení, ale ještě se hrálo! Pietro bez toho, aby se zastavil, přihodil přes dvojku a zastavil tím i běžce, který se posunul jen na 3. metu. Další dva outy proběhly rychle, ale bohužel s jedním doběhem.

Milanovi se očividně zalíbily ty dva strike-outy, kterými uzavřel minulý inning, a hned tam nasolil tři po sobě. **(Od teď začínáme počítat počet SO: 5)**. V poli se tenhle inning začalo bojovat proti novému nepříteli, a to slunci. Od pětky po sedmičku bylo sotva vidět na pálkaře, vzhledem k pronikavým paprskům, které přesně popisovaly kontury stromů. Čerčanům se podařilo odpálit párkrát přesně do naší slepé skvrny, což vedlo k dalším dvěma bodům. Tímto skončila směna a my se šli vrhnout na Milana.

V tu chvíli se už v dug-outu mluvilo o obavách z nadhozu, což nám všem trochu vlezlo do hlavy. Poslední dva pálkaři našeho line-upu (Pietro a Tumáš) byli SO a Robert bohužel nestihl doběhnout na první metu včas. **(SO: 7)**. V poli jsme ale dlouho nezůstali. I přes

sluneční zář si Robert s Yrvelem zahráli out 6-3, Fedor vystrike-outoval druhého pálkaře a zaslepený Matěj na sedmičce chytil poslední z luftu. My se nevzdáváme!

Začátek čtvrté směny, a Mahdí se rozhodl, že takhle to prostě nejde dál. Všechny si nás v dug-outu svolal do hloučku a spustil… nebudu sem vypisovat celé znění jeho promluvy, ale to, co nám všem utkvělo, bylo: „Vy tam na tý pálce všichni stojíte jak posraný králíci! Pojďme pálit hoši!". Od Fedora jsme teda šli na pálku ukázat, že nejsme posraný králíci. Fedor atakoval nadhoz po nadhozu, ale nakonec bohužel proletěla kulka, kterou nevychytal, a byl SO. Já jsem šel druhý na pálku, s tím že budu ulejvat, což se mi nepovedlo, a najednou šup 2 striky a já se sotva uvelebil. Mahdího slova byla ale dostatečně inspirující, že jsem další nadhoz odpálil na šestku, která se setkala s dobře namířeným paprskem slunce a nebyla schopná míč najít. Umožnil mi tedy doběhnout až na druhou metu, a na pálku šel další králík, Mišák. Mišák podobně jako Fedor atakoval to co šlo. Jeden z promachů se střetl s míčem, a ten letěl daleko na osmičku. Tam slunce bohužel už nedosáhlo, tak byl chycen ze vzduchu, ale umožnil mi doběhnout (přes jeden jejich error) až na domácí a připsal si tím RBI. Dva outy, prázdné mety a Matěj na pálce. Jak psal minulý týden Yrvel, u ISBy platí základní pravidlo, že na dva outy se hraje nejlíp. Matěj se opřel do nadhozu, který přeletěl vnitřní pole… pak i hráče ve vnějším… a dokutálel se za devítkou k plotu. To Matějovi ale bylo jedno, protože měl jasno: 'Dneska v hospodě zvu já.' Bez ohlédnutí za míčem běžel, že si sotva sám stačil, a během několika vteřin byl zpátky na místě, kde zrovna odpálil tu petardu. To samozřejmě pozdvihlo naši náladu! Nejsme posraný králíci!! Další pálkař bohužel byl SO a tím si Milan připsal **SO #9**.

V poli jsme uzavřeli čtvrtý inning velmi ladně, jen s jedním doběhem. Hned první pálkař byl na spojce zastaven z luftu. Pak si Tumáš s Yrvelem zahráli krásný out 5-3 a zakončil to Mišák, který si odvolal celé vnitřní pole a chytil míč mezi domácí a třetí.

Pátou směnu jsme bohužel začali Yrvelovým SO. Pietro krásně ulil na nadhazovače, ale bohužel pole bylo rychlé a nestihl doběhnout na jedničku. Tumáš se díky odpalu na sedmičku dostal na metu, ale bohužel se pak nepovedlo situaci využít a skončili jsme strike-outem. **(SO: 11)**

V poli jsme se znovu prali a pustili jsme zase jen jeden doběh. Jako by to bylo přes kopírák, Mišák první out chytil bez nutnosti intervence někoho jiného. Další out byl odpadl na Fedora, který přesně přihodil na jedničku Yrvelovi a pak poslední out si zařídil sám svým pestrým arsenálem nadhozů.

Bohužel na pálce byl náš šestý inning ještě rychlejší. Dva SO a jeden out v poli. **(SO: 13).** Teď bylo ale mnohem důležitější podpořit našeho druhého nadhazovače! Do pole přišel Trop. I přesto, že Trop není tak zkušený v zápasech, tak má plamínky v očích a jde si za svým! Druhého pálkaře skoro donutil odpálit směr devítku, kde stál Infini připravený na cokoliv, a byl z toho první out. Druhý out si spolu museli kluci domluvit, protože to byl krásný příhoz od Tropa na Yrvela 1-3. Pak přišla trochu delší chvíle, kdy jsem bohužel dvakrát erroroval a tím umožnil několik bodů Čerčanům. V jeden okamžik jejich nejmladší hráč trochu zaspal při běhu na metách, a Mišák ho skoro dohonil na druhé metě. Nakonec se Trop zmátořil a ukázal jim, proč si zaslouží házet. Poslední out byl strike-out jak z televize.

Šli jsme naposledy na pálku pokusit se dohnat bodový deficit. Začalo se skoro už tradičně dvěma strike-outy, ale to pro ISBu neznamená nic! Yrvel se dostal na metu, a potom i Infini.

Zápas bohužel skončil třetím SO a tím si protivník připsal do deníku 16 strike-outů za jeden večer.

Nakonec to skončilo 11:3 pro Čerčany. Zápas to byl krásný, vystřídali jsme se a po dlouhé době jsme i viděli nadhoz, který má nějakou rychlost a směr. Nemyslím si, že si někdo odnáší ze zápasu křivdy, bylo to vážně hezky sehrané! Příště budeme prostě lepší :D. Samozřejmě jsme navštívili místní podnik, kde jsme oslavili Matějův home-run a to, že se tentokrát nikdo nezranil. Poslední věc, se kterou se s vámi rozloučím, je další **Mahdího** citace z večera (již v hospodě): „Jestli někdo chce mít na dresu králíka, tak to musí být nasranej králík!!!“

Mějte se a těším se příště!

ISBina!! **Randal**

29.6.

Tak když si **Mates** včera stěžoval, že si nic nepamatuje, tak já ho zastoupim a poreferuji našim odběratelům o vítězném konci půlsezóny.

Zápas se již od začátku jevil vítězně. Horko trochu ustoupilo, **Mahdí** s jistotou nástupu do pole se rozběhával jako laňka a fanoušků přišlo habaděj. Měli jsme podporu od domácí mety až za osmičku (čti za domácí metou a za osmičkou), která nás již od začátku hnala dopředu a všichni posraný králíci z minule zůstali na Tempu.

Jenže přišel začátek zápasu, soupeř po první směně vedl 5:1 a ve druhé dokonce zahráli v naší soutěži a možná i celosvětově nevídaný triple.

Ještě že ty králíci zůstali schovaný a přišli jenom jejich bratranci, králíci nasraní.

Začali jsme pálit, **Matěj** s **Yrvelem** krásně do zadního, **Zedon** s BB ukradl dvojku a zadní pole už nepustilo žádný míč. Pomohla i změna soupeřova nadhozu, také omlazuje a poslali tam mlaďocha s bombou neskutečnou, naštěstí všude jen ne do zóny.

Přišla šestá směna, ve které jsme, už na třetího nadhazovače, dorovnali dva body, a sedmý inning jsme tedy za vyrovnaného stavu 14:14 začínali na pálce. A tu přišla **Mišákova** chvíle. Ten z králíka nasraného udělal králíka běhavého, všem už v dugoutu nakaučoval kradení na každý nadhoz a šli jsme dělat body. **Ječmen** s **Dejvem** se tímto způsobem dokradli až domů, **Mišák** hned za nima, a dělily nás tři auty od vytouženého vítězství.

Zedon stále házel skvěle, i přes pokusy nepříjemných dvojčat dostat se mu do hlavy a my jsme ho museli podržet. Načnul to dejv (dvojka) luftem někde za druhou metou skokem akrobatickým, **Zedon** si chytil atentát na vlastní osobu a ukončil to **Matěj** luftem na sedmičce. Po čtyřech pálkařích, obrana nekompromisně.

Byla to tedy přestřelka oku lahodící, s plnými ochozy a skvělými zákroky. Finální skóre 17:14 napovídá, že se zimní tělocvičnová samba na trénincích vyplatila, a těšíme se na podzim.

Ječmen

Vzpomínky

Smeták poslal jako vzpomínku výstižnou **Bobovu** zprávu o jejich výletu na Kubu.

Výstup na stolovou horu – Kuba 2019

Hory se holedbají především svou nadmořskou výškou. Nejvyšší je Mount Everest (8848 m) a následují další. Známá jsou jména jako Aconcagua (6960 m), Mc Kinley (6168 m), Kilimandžáro (5895 m), Mont Blanc (4809 m), Grossglockner (3798 m), Zugspitze (2962 m) a jsme již doma u Sněžky (1603 m). Většinou je výška trvalá, ale my stárneme. Když mi bylo 50 let, vyškrábal jsem se na druhou nejvyšší horu USA, a tou je Mount Whitney (4421 m) v pohoří High Sierra Nevada.

Dne 15.1.2019 stojím na úpatí stolové hory El Yunque (v překladu kovadlina), asi 20 km od Baracoy v pohoří Sierra Maestra na ostrově Kuba. Přestože jsem o 25 let starší, nemám

nejmenší obavy, výška kopce je pouhých 575 m nad mořem, a i když v noci pršelo, je teplo a slunce doslova pálí. Aby se člověk ponořil do skutečného tropického pralesa, musí přebrodit horskou říčku. Bude to „brnkačka“, uklidňuje nás naše vedoucí **Iva**. „Doporučuji se zout a nejlépe si nechat jen ponožky, aby vám nohy na kamenech příliš neklouzaly.“ Ale prvé překvapení. Žádná voda po kotníky, ale po pás. Po vydatném dešti se říčka jaksi rozvodnila a proud je dost silný.

Dobrou náladu nám však neodnáší. Pouze **Styda** si zraní obě holeně o ostrý kámen a raději již v cestě nepokračuje. Marie jako vzorná manželka zůstává s ním. A tak začíná náš výstup. Prales je divoký, úchvatný a jako by ignoroval jakýkoliv řád. Tolik druhů zeleně jsem jaktěživ neviděl. Všude staré i nové větve, stromy známé i neznámé, palmy, liány a vše dokonale propletené. A další důsledek nočního deště - půda je mazlavá a strašně klouže. Postupně dýchám obtížněji, doslova funím. Přestávám obdivovat okolní krásu.

Miluji botanické zastávky. Náš přidělený průvodce zastavuje, ukazuje nám některé zvláštnosti místního pralesa, dává nám ochutnat jedlé plody, poukazuje na listy, které když padnou na zem lícem mají léčivé účinky. Já ho vůbec nevnímám. Jen vydýchávám těch pár stop, které mám za sebou. Konečně vrchol, a dokonce dřevěný přístřešek s ovocem, vodou, a především je na rovince. „To není vrchol, ale jsme v polovině!“ Nevěřím poplašné zprávě, ale je bohužel pravdivá. Druhá polovina je o poznání obtížnější. Půda pod nohama je blátivá, kluzká, občas je po stranách stezky něco, čeho se dá přidržet. Přemlouvám **Verunku**, aby mě předešla a nechala mě vlastnímu tempu. Stoupám tedy sám, dýchám usilovně a často odpočívám. A již pár kroků a jsem na skutečném vrcholu. Všichni na mě čekají a vítají. Nechápu, jak jsou v pohodě - tak nezadýchaní a usměvaví. Jestli byla cesta nahoru náročná, dolů je ještě náročnější. Iva rezolutně prohlašuje, že půjde se mnou. Byl jsem jako starší člověk přesvědčen, že ženy jsou křehká a slabší stvoření. Že horský vůdce může být pouze muž, ale teď svůj názor přehodnocuji. Její „To dáš, už jenom kousek, slyšíš ty hlasy…“ mě doslova zvedá ze země. Co říkám, několikrát na tu zem opravdu padám. Jednou ztrácím náramkové hodinky značky Tissot (naštěstí je **Iva** nalézá), podruhé pád končí rozbitým nosem, čelem a ukopnutým palcem u nohy. O nových, módních slunečných brýlích ani nemluvě (asi jsem je na hoře někde zanechal, abych se mohl zase vrátit). Přes řeku mě převádí. A pak už jdu pouze za ruku (to možná není zcela nutné.)

Ano, výlet byl překrásný zážitek, ale fakultativní. My jsme ho však přejmenovali na FUCK ultativní.

Společná plodná diskuse o výletu: **Bob**, **Smeták** a **Styda**

15.1. 2019 **Bob**

15.1.2019
FUCK ULTATIVNÍ
VÝSTUP
EL YUNGUE
UŽ NEMŮŽU
TO DÁŠ!
DÁL NEJDU
NÁM SE LÍBÍ TADY
PRÝ BROD PO KOTNÍKY..

Mailová korespondence mezi **Selimem** a **Pacíkem jako vzpomínka na tábor na Lipně**

Selim: Dotaz - kdo přišel kdysi s myšlenkou uspořádat tábor na Lipně?
Já s **Barnabášem** kdysi vyjednával tábor na Runině, asi jsem o tom před lety i napsal report, ale dodnes nevím, kdo s tou Runinou přišel...

Pacík: Lipno vytipoval **Švígo** a **Jakub** se mnou jsme se v dubnu na slalomce prodírali ledovými špalíky pokrytou hladinou a vybírali tábořiště. Legrační bylo, že když jsme přistáli a chtěl jsem vystoupit z kánoe, tak jsem spadl na hubu, protože jsem nemohl narovnat zmrzlá kolena a ležel jsem tak s ohnutýma nohama dokud mi zmrzlé nohy trochu nepovolily. Ten začátek tábora byl pak dost drsný, když jsme převáželi lodě a vybavení za velkého větru a velkých vln. Myslím, že Jespáci se u břehu potopili a **Cancidlo** na pirátu přeskočil kládu, která ve vlnách nebyla vidět. Ještě že měl pirát zasunovací káču. Jóóó to byly časy. Dodnes mi brácha připomíná, že jsem se tehdy choval jako kapitán tábora nezodpovědně a byl div, že se nikdo neutopil.

Selim: Takže tedy **Švígo**... Jak na to přišel...?
Ano, cesta po jezeře na místo byla více než dramatická, my tehdy Wikingové jsme šli přes palubu také, měli jsme sebou **Bobánka**, ten nám zachránil životy - chcalo a chcalo, foukal vítr, vlny, my měli černé gumáky a chtěli jsme si je do vody sundat, **Bobánek** to zakázal a ještě zkontroloval, zda všichni pod nimi mají tehdy z armádního výprodeje v Kotcích zelené vlněné svetry, a teprve pak dotyčný směl přes palubu, svetry hřály, pláštíky izolovaly a držely vzduch, pak se objevila motorová loď a ta nás odtáhla ke břehu, tábor masokombinátu z Budějovic, veliká vatra, horký čaj a snad i polívka... A pak už jen kousek na místo...
Byly by vzpomínky další, jindy...
Nezodpovědně jsi se tehdy rozhodně nechoval...
Jóóó to byly časy...